1854. EEN EN DERTIGSTE JAARGANG. N°. 23.

PROVINCIALE DRENTSCHE EN ASSER COURANT.

De uitgave dezer COURANT geschiedt op **Woensdag** en **Zaturdag.** De prijs is per *drie maanden* te Assen *f* 1.60, buiten Assen franco per post *f* 1,75.

WOENSDAG 22 MAART.

De prijs der Advertentien is van 1 tot 5 regels **75** cent en voor elken regel meer **10** cent, behalve 35 cent zegelregt.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente *Assen*, doen te weten, dat ten jare 1851 te 's Gravenhage eene vereeniging is opgerigt, ter bevordering van fabrijk- en handwerk-nijverheid, waarvan het Hoofd-bestuur aldaar is gevestigd onder het voorzitterschap van Mr. *A. G. C. Alsche*, dat de wetten en verdere stukken betreffende die vereeniging bij het gemeente-bestuur van Assen zijn ingekomen, met uitnoodigingen van Gouvernementswege en van zijde van het Hoofd-bestuur des genootschaps, om hier de vestiging eener onder-afdeeling te bevorderen.

De ondergeteekenden noodigen alzoo de belanghebbenden uit, om inzage te nemen van de toegezonden stukken, die ten dien einde ter secretarie zullen zijn gedeponeerd, ten einde daarna de oprigting eener onder-afdeeling in overweging te nemen.

Assen, den 14 Maart 1854.

De Burgemeester H. J. OOSTING.
De Secretaris KIJMMELL.

BURGEMEESTER EN WETHOUDERS der Gemeente *Assen*, doen te weten, ten vervolge op de reeds gedane bekendmaking van de vaststelling enz., dat bij de herziening der lijsten van de kiezers in deze gemeente zijn geschrapt.

a. van die der Staten Generaal en der Provinciale Staten:
1 wegens overlijden
Mr. *Gustaaf Willem van der Feltz*;
2 als de gevorderde aanslag niet meer betalende,
Gerrit Haak, Philippus Jozephus van der Laan, Hermannus Harenberg, Jan Lukas Schenkel, Hendrikus Schenkel, Hendrik Spier en *Hendrik Bernardus Kremer*;
3 wegens vertrek uit de gemeente,
Hartog van Meekren en *Andreas Ignatius Schaepman.*
b. van die der leden van den gemeente-raad;
1 wegens overlijden,
Mr. *Gustaaf Willem van der Feltz*;
2 als den gevorderden aanslag niet meer betalende,
Hermannus Harenberg, Adrianus de Geus Gz., Hendrik Dooren, Jan Schuil en *Gerrit Scholten* en
3 wegens vertrek uit de gemeente.
Hartog van Meekren, Andreas Ignatius Schaepman en *Engel Breitsma.*

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
De Burgemeester H. J. OOSTING.
De Secretaris KIJMMELL.

OVERZIGT DER BELANGRIJKSTE GEBEURTENISSEN.

Nog altijd spreekt men, te midden van het krijgsrumoer, over vredes-onderhandelingen. De publieke opinie kan zich maar niet los maken van het denkbeeld, dat een Europeesche oorlog, alleen in Turkije's belang, schier eene onmogelijkheid is. Nu heet het, dat Rusland de aanleiding, die het tot oorlog met Turkije had, als weggenomen zou zien, door de gelijkstelling der Christenen met de Muzelmannen — eene gelijkstelling, die de westelijke Mogendheden als voorwaarde hebben gesteld tot het verleenen van de hulp, die zij den Sultan brengen.

Wil Rusland *gaarne* den vrede, of is Rusland verschrikt geworden door de verbazende magts-ontwikkeling van het Westen, dan heeft het inderdaad in die gelijkstelling eene geschikte gelegenheid tot eervollen aftogt. „Handhaving van de regten en vrijheden der Grieksche Christenen," dat was toch de leus, waaronder de Czaar tegen de „halve maan" ten strijde trok. Particuliere berigten uit Petersburg echter doen vermoeden, dat eene zoo groote wending in de Russische politiek moeite zou hebben, om den geest des Volks genoegen te schenken; trouwens de opgewondenheid tegen het Westen is daar zeer groot. Wij willen, om dit te bewijzen, daarvan het een en ander mededeelen:

„Toen de Keizer onlangs zijn winter-paleis verliet, had zich eene groote menigte volks in den omtrek verzameld, ten einde het aangezigt des Monarchs te aanschouwen en daarop te lezen, wat er in zijn hart al oorlogzuchtigs omging. De deuren openden zich en de Grootmagtige Czaar trad, vergezeld van zijn broeder Constantijn, naar buiten. Met groote moeite hielden de Baduschiks en politie-agenten de menigte op behoorlijken afstand. Ieder wilde digt bij den Czaar zijn — en allen bogen het hoofd diep ter aarde, roepende: „*Zdrawja Schelagim Batiuschka* (Gezondheid, vadertje Czaar!) De Keizer groette beleefd, honderden wierpen hunne mutsen in de lucht en onder een oorverdoovend hoerah! rolde de calesch voort.

Zoo heerscht er over 't algemeen eene zeer opgewondene stemming te Petersburg en in andere groote steden des Rijks. Men ziet op de Westelijke volkeren neder, met het „oog des vromen op de goddeloozen". In 't openbaar hoort men schimp en smaad spreken, over de „geldgierige" schaamtelooze schagcheraars-politiek van Engeland en over de „trouwelooze" anti-christ-politiek aan gene zijde van den Rhijn, waar men, in onverschilligheid verzonken en door de philosophie verstrikt, in staat is, zijn bloed te verkoopen aan de vijanden van Christus. Een spot-dicht op een „parvenu" wandelt in 't openbaar door alle gezellige kringen. „Vroeger — zoo zingt het — geregeerd door een Allerchristelijksten Koning, streed het volk voor geloof en kruis, en nu? bedorven door de dwaalleer der wijsbegeerte en door „mannen van den dag" beheerscht, is het laag genoeg, om tegen zijn God te strijden vóór de dienst van Mahomed, enz. enz." In een dagblad leest men: „Wat wilt gij, Koningen en Volkeren der aarde? Waarom verheft gij zwaard en schild tegen Rusland? Waarom verstoort gij den vrede op aarde en verzamelt uwe schepen op de wateren? Waarom snellen de Volkeren van alle einden der aarde tot den strijd? Is het soms eene magtelooze dreiging tegen Rusland? Weet dan, dat de rots, bij het brullen der baren, zijne kruin des te vaster en moediger verheft! Waart *gij* het niet, Volkeren en Heerschers! die ons den lofzang des danks hebt gebragt, toen wij aan den bloedigen strijd, dien Europa beroerde, een einde maakten en de ijzeren kroon van den reus Napoleon op het, in de wijde zee gelegen St. Helena wierpen? En thans?? — Gij wendt u tegen ons, terwijl gij allen voor de Christenheid moest strijden! Gij ziet niet, verblind door hebzucht, hoe schande en smaad op het „heilige Land" wordt geworpen! Wij wilden, met het kruis in de hand, vrede brengen aan de zonen Jeruzalems en gij staat Mahomed, tegen ons, de verdedigers des kruises, bij! Welaan! Wij zullen zien, aan wien God den zege schenkt — wiens kracht Hij te schande maakt, de uwe of de onze! Gij gespt in ongeregten strijd, het harnas aan voor de halve maan — wij houden ons vast aan het kruis en zien vol vertrouwen op den Christus!"

Zòò spreekt de Russische Natie in dagbladen en geschriften, terwijl de organen der Regering een diep stilzwijgen bewaren. *Zij*, die er belang in stellen, om den oorlog zijn godsdienstig karakter te ontnemen, antwoorden daarop: „Neen, het Westen treedt voor Turkije niet op, *omdat*, maar *hoewel* het Turkije is en het sympathiseert niet met de Turken, omdat de Turken, *Turken* zijn. De Czaar roept vergeefs: „ik wil de zonen Jeruzalems vrede brengen en gij ontrolt uw vaandel vóór de „halve maan" tegen Christus!" Dat is een mantel geslagen over een veroveringslustigen krijger. Dat is het verbergen van een denkbeeld, veel onchristelijker, dan de dwaalleer der philosophie, waaronder Frankrijk zich vernedert ten gunste van Mahomed's slaven. Zulk eene taal maakt niet den minsten indruk op Natiën, die niet gewoon zijn tweeërlei maat van *regt* te gebruiken voor Christenen en niet-Christenen. Zij is ook even belagchelijk en even onzedelijk, als de bewering zou zijn, dat onze regters in burgerlijke twistvragen hunne uitspraken moesten rigten naar de godsdienstbelijdenissen der partijen!" Evenzeer spotten Rusland's vijanden met de aanmerkingen van sommigen, dat de Europeesche democratie hare rol speelt in de Oostersche kwestie — een denkbeeld, dat schijn van waarheid erlangt door de zorgvolle genegenheid, die Mazzini, Louis Blanc en eene menigte andere Fransche en Duitsche revolutie-helden voor de Porte ten toon spreiden. „Ziet — roepen zij — daar is de Groote Heer de boezemvriend van Mazzini, en de schriftgeleerden kruipen met Arnold Ruge en Johannes Ronge onder één deken! De Scheich-ul-Islam arbeidt er aan, om het *vernuft* op den troon te plaatsen en de Groot-Vizier dweept met *vrijheid, gelijkheid en broederschap!* Is het dus geen zaak, dat Europa den Czaar volmagt geeft, om het demagogen-nest aan den Bosporus uit te roeijen? Om de radicale Pacha's en Uhlema's naar Azie te jagen? Anders toch loopen wij gevaar, dat de Groote Heer Kossuth en Ledru-Rollin in den Divan roept en de Europeesche eenige en ondeelbare Republiek proclameert!"

't Is aardig, maar door — overdrijving. Er is toch geen verstandig mensch in Europa, die niet gelooft, dat Mazzini en Kossuth en menige Pool het zwaard ten dienste des Sultans gebruiken, in stilte lagchende met de „halve maan" en „den Koran" en de „Turksche wijsheid en hoogmoed", en met het geheime doel, om de kracht van den Monarch, die meer dan eenig ander gekroond Hoofd, de schrik is der democratie, te ontzenuwen, ja, ware het mogelijk, te vernietigen.

— —

Volgens particuliere brieven, is de Czaar tegen Oostenrijk en Pruissen zeer vertoornd, en zal zich zijn wrok tegen die beide Mogendheden, mogt de vrede spoedig getroffen worden, dikwijls op de eene of andere wijze lucht geven. Vooral is hij op Pruissen gebeten, want vandaar had hij altijd gunstiger antwoord op zijne diplomatische vragen verwacht. Toen de Pruissische Generaal von Rochow hem een brief van zijn Souverein overbragt, een brief, die op de plegtigste wijze in ontvang werd genomen, bragt de Keizer den krijgsman, voor wien hij bijzondere achting koestert, in de vertrekken der Keizerin. Daar werden bittere verwijten gehoord over de houding van den Pruissischen bloedverwant. Dit vond weerklank in Pruissen. Meer dan in Oostenrijk toch, wordt daar de Russische politiek gehuldigd, en de Pruissische adel, die de ziel is van het officiers-corps, is bepaald Russisch gezind. Er is ook geen Pruissisch Generaal zonder Russische orde, en als de Pruissische soldaat nog niet zoo bijzonder veel houdt van den Russischen krijgsman, dan bewonderde hij toch altijd den Czaar, den forschen gespierden Monarch, die zich, als hij Pruissen bezocht, altijd militair toonde. Die adel — zegt iemand, die hem zeer vijandig is — heeft veel, dat hem in ééne rigting brengt met de anti-revolutionnaire partij. Beide haten de Joden, Polen en Franschen — beide zijn trotsch tegen den middenstand, minachten de beurslieden en fabriekanten en hebben een afkeer van de bureau-cratie. Hij verstaat echter niets of althans weinig van de haarfijne politieke schoolbegrippen des heeren Gerlach. Met eene naïve aanhankelijkheid aan de regerende Dynastie en met een echt Protestantsch hart is zijn devies: *Met God voor Koning en Vaderland*!

Het Oostenrijksche leger daarentegen sijmpathiseert veel minder met het Russische en een groot gedeelte der Oostenrijksche Generaals is bepaald anti-russisch. Zij kunnen niet vergeten, dat Rusland den Hongaarschen oorlog ten einde bragt. Dat heeft hen in de oogen van Europa vernederd. Welligt hebben de Russische veldheeren hun wel eens doen gevoelen, hoe weinig zij zonder hunne hulp vermogten! Zoo iets zit altijd hoog in het militair hart. Dat vergeet het niet ligt. Nu uit dankbaarheid Rusland bij te staan, zou hetzelfde zijn, als Oostenrijks onderdanigheid tegenover den Czaar te bestendigen. Mogten zij eens ter hulpe bijspringen, dan moest dit eerbiedig dringend gevraagd worden — dan moest Rusland eerst verzwakt en vernederd zijn. Zoo zou die hulp rente kunnen geven en zoo zou Oostenrijk haar zwaar kunnen doen wegen, even als de Czaar dat deed in den bangen Hongaarschen strijd.

Engeland speelt thans op het oorlogs-orchest de eerste viool en het kan dat ook met meer gerustheid dan eenige andere Mogendheid. Er zijn, die zich verbeeiden, dat John Bull met eenig welgevallen den blik slaat op het vaste land van Europa, omdat er zoovelen in den krijgsrok worden gestoken en men dagelijks daartoe in de schier ledige schatkisten grijpt. Dat geld was anders gebruikt tot ontwikkeling van handel en scheepvaart, van landbouw en nijverheid. Die takken van volksbestaan namen in de jongste 25 jaren in onderscheidene Europeesche Rijken eene hooge vlugt en menig voorwerp van landbouw en nijverheid werd voor de zoo hoog opgevoerde Engelsche nijverheid zeer gevaarlijk. Thans bindt men de handen der Regeringen in het ondersteunen van de materiële welvaart der volkeren en duizende handen worden onttrokken aan den akker- en fabriek-arbeid. De schatkist schreeuwt allerwege om geld, en één jaar, zóó doorleefd, zet Europa op den weg van stoffelijken vooruitgang welligt voor tien jaren terug. Maar dat kost Engeland ook schatten! zegt men. 't Is waar — die anderen jaagt moet zelf ook loopen, doch de groote vraag is: wie heeft de meeste kracht? De schade, die Engeland lijdt, zal het door de krachteloosheid van velen met woeker inhalen. De eerste die zich vestigt op de puinhoopen van eens anders verwoest geluk, zal zijn — John Bull, en als zijne geallieerden in de

---

DE VERTELLER ENZ.

DE SCHERMMEESTER.

't Is nu dertig jaren geleden, dat ik te Petersburg aankwam, met het voornemen, om mij in deze hoofdstad als schermmeester te vestigen. Door aanbevelingsbrieven van hooge personaadjes uit mijn Vaderland, was ik zoo gelukkig, de genegenheid van Graaf Alexis W. en tevens zijne veelvermogende voorspraak te winnen. Hij bezorgde mij ettelijke kweekelingen en raadde mij aan, om den Keizer te verzoeken om de eervolle betrekking van schermmeester bij een regement. Daartoe gaf hij mij een aanbevelingsbrief aan een adjudant van den Grootvorst Konstantijn, die zich juist op het slot Strelna bij Petersburg bevond. Ik huurde alzoo op zekeren morgen een rijtuig, nam mijne schriftelijke getuigschriften mede, begaf mij welgemoed op weg naar Strelna en weldra werd ik bij 's Keizers broeder toegelaten. Hij stond in eene kamer, met den rug naar een groot vuur en wendde zijn gezigt, het stuurste, dat ik in al mijne levensdagen zag, toen ik binnentrad, op mij. Ik merkte, dat hij even te voren van een wandel-rid of van eene militaire revue was teruggekeerd, want hij sloeg met zijne rijzweep de modder-vlekken van zijn broek. Aan eene tafel in zijne nabijheid, zat Generaal Rodna gereed om te schrijven, wat de Vorst hem zou voorzeggen.

Naauwelijks had ik de deur gesloten, of de Grootvorst, mij met zijne doordringende oogen beschouwende, zeide op ruwen toon:

„Wat voor een landsman?"

Engelschman, Keizerlijke Hoogheid!

„Hoe oud?"

Zevenentwintig jaar.

„Naam?"

G. . . .

„Gij wenscht schermmeester te worden bij een regement?"

Dat is mijn hoogste wensch, Keizerlijke Hoogheid.

„Zijt gij dan een schermmeester van den eersten rang?"

Ik heb sedert mijne komst alhier, reeds dikwijls in 't openbaar proeven mijner kunst gegeven en wenschte, dat Uwe Keizerlijke Hoogheid het oordeel van ooggetuigen mogt willen hooren.

„Ik heb van u gehoord, maar gij had slechts te doen met meesters van den tweeden rang."

Dat gaf hun, Keizerlijke Hoogheid! eenig regt op mijne toegevendheid.

„Toegevendheid? . . . herhaalde de Vorst met fonkelende oogen, terwijl er eene minachtende trek om zijne lippen trok — maar als gij dan wat minder toegevendheid hadt gebruikt — wat dan?"

Ik zoude mijne tegenpartij *tien*maal hebben getroffen tegen zij mij *twee*maal had geraakt, Keizerlijke Hoogheid!

„Ha! en dat zoudt gij met mij ook kunnen doen?"

't Zou er van afhangen, of Uwe Keizerlijke Hoogheid op gelijke wijze wilde behandeld worden. Als Prins, zou uwe Hoogheid kunnen wenschen *mij* tienmaal te treffen, terwijl *ik* het slechts tweemaal zou mogen doen. Wilde Uwe Hoogheid echter behandeld worden als anderen, dan zou Zij tien- en ik tweemaal getroffen worden.

„Lubenski! — riep de Grootvorst, de handen wrijvend — Lubenski, breng de degens. Wij zullen dadelijk de proef nemen, heer pogcher!"

Zou Uwe Hoogheid zich willen verwaardigen . . . . ?

„Mijne Hoogheid beveelt u, mij *tien*maal te treffen, als gij dat kunt. Of trekt gij terug? Hier, neem dezen degen en dat masker. Geef acht!"

Alzoo, Uwe Hoogheid wil het volstrekt?

„Ja, ja."

Ik ben gereed.

„Tienmaal! — herhaalde de Vorst, terwijl hij aanviel. Tienmaal, onthoud dat wèl. Eenmaal minder, geldt niet. Ha, ha, ha!"

In weerwil van die uitdaging, bepaalde ik mij toch alleen tot verdediging en vergenoegde mij met zijne stooten af te keeren, zonder hem te treffen.

„Hoe is het? — riep hij toornig — wat doet gij dan toch? Steekt gij den draak met mij? Waarom stoot gij niet?"

Uwe Hoogheid — de eerbied . . . .

„Naar den duivel met uw eerbied. Stoot, stoot!"

Ik zag, hoe zijn gezigt achter het masker gloeide en zijne oogen met bloed waren beloopen. Daarom maakte ik van de gegeven vrijheid gebruik en bragt hem *drie* stooten toe.

„Bravo! — riep hij. Nu is het mijne beurt. Ha! Getroffen! Getroffen!"

Zoo was het inderdaad, maar ik trof hem daarop *vier*maal achter elkanderen en ontving toen weder een stoot.

„Hoerah! — riep hij in triomf — Rodna, hebt gij dat gezien. *Twee* tegen *zeven!*"

Twee tegen *tien*, Keizerlijke Hoogheid! antwoordde ik,

ure van rust, die toch eens terugkomt, de balans opmaken, zullen zij ontwaren, hoeveel de Engelsche scherpzinnigheid en ondernemings-geest zich heeft toegeëigend van datgene, wat hunne bronnen van welvaart vroeger voedde.

Frankrijk heeft welligt de edelste beweegredenen voor den oorlog tegen Rusland. Het acht inderdaad den Turk *verdrukt* en den Czaar een *beul* — reden genoeg voor een Franschman, om de wapens voor den eersten op te vatten. Daarbij 1812! — Om den Czaar in zijn eigen land te bestoken — hiertoe zou geen Franschman zich ligt laten bewegen, want die koude winter en die onafzienbare ijs-velden, die Beresina! — daar dwalen nog de schimmen van duizende en duizende hunner vaderen. Neen, Rusland is geen land voor een beschaafd mensch. Het blijve ongedeerd maar het kome ook niet verder! En vooral de sleutels van Constantinopel niet in des Czaars handen. „Als wij het ééns zijn — zeide Alexander eens tegen Napoleon — dan moet zich de geheele wereld naar onzen wil schikken," en Napoleon luisterde zeer aandachtig en zeer begeerig naar Alexanders woorden, maar toen de deeling van Turkije op het tapijt kwam, en Napoleon vroeg wat hij voor de Donau-Vorstendommen in ruiling zou erlangen, was het antwoord geheel en al Russisch. Elke regel verried de Noordsche politiek. Napoleon was inderdaad genegen om veel voor Alexander te doen, maar hij kon toch Frankrijks handel niet geheel en al prijs geven. Te vergeefs was het dat Alexander zeide: „Constantinopel zal voor mij slechts eene provincie-stad aan de grenzen mijns Rijks zijn, want geografisch behoort het toch aan Rusland, ik kan de sleutel tot mijn huis niet missen. Als een ander dien heeft, ben ik geen meester in mijne eigene woning, den handel van andere Natiën kan men ook wel waarborgen geven." Napoleon bleef doof en Turkije ontsprong den dans, waartoe het zich, waren de beide magtige Potentaten het ééns geworden, had moeten leenen. Later zond Alexander den grooten Oom van den tegenwoordigen Keizer naar St. Helena!

Maar ook Engeland leende daartoe en zeer gewillig de hand! 't Is zoo — en wie zal bepalen, welke denkbeelden, welke plannen, welke wenschen Napoleon III heeft, als hij zich nu zoo ijverig toerust tot een strijd, waarvan het menschelijk verstand den afloop niet kan berekenen.

Dat vooral de kleinere Staten van Europa — dat ook Nederland zich gereed houden, om bij elke onverwachte verandering van het oorlogs-tooneel zijne plaats te kunnen blijven houden en die des noods te verdedigen!

Na deze beschouwingen, die, wij gelooven het, om het gewigt der zaak met belangstelling zullen worden gelezen, eindigen wij dit Overzigt met de mededeeling van eenige feiten.

De Pruissische Regering vraagt een crediet van 30 millioen Thalers van de Kamer en laat blijken, dat het zich, even als Oostenrijk, de westelijke Mogendheden zal scharen. Het doet dit echter in zoo onduidelijke taal als maar eenigzins mogelijk is, en schijnt zoo lang mogelijk zich van dadelijke deelneming aan den oorlog te willen onthouden.

Napoleon zou aan den Pruissischen gezant Prins von Hohenzollern hebben gezegd, dat nu elk voorstel tot verzoening te laat kwam.

De inschrijvingen voor de nieuwe Fransche leening, bedragen, zoo men zegt, reeds bijna *derde half honderd millioen francs!*

De geallieerde vloot is steeds te Beikos.

De Oostenrijksche leening is volgeteekend.

Lord John Russell heeft op eene interpellatie van den heer D'Israëli in het Engelsche Lagerhuis verklaard, dat bij het Engelsche Ministerie niets bekend was van nieuwe vredes-voorslagen door Rusland gedaan.

Den 17 dezer is de tweede divisie van de Engelsche Oostzee-vloot, onder bevel van den admiraal *Corry*, uitgezeild. De Koningin heeft het uitzeilen dezer vloot bijgewoond; de ontvangst van H. Maj. was ook ditmaal zeer luisterrijk. Eenige schepen zullen eerst over weinige dagen volgen, zoodra de ekwipage zal zijn voltallig geworden. De admiraal *Corry* zal nadere bevelen in Duins afwachten.

Den 14 dezer passeerde volgens berigten uit Elseneur het eerste schip van de Oostzeevloot den Sond; het salueerde de vesting Kronborg met 22 schoten, nam een loods aan boord en zette de reis zuidwaarts voort. Andere schepen van de Engelsche Ooostzee-vloot waren te Elseneur niet zigtbaar; het gros der vloot blijft in het Kattegat.

Generaal *Canrobert* is met het eerste convooi fransche expeditie-troepen den 19 dezer uit de haven van Marseille naar zijne bestemming vertrokken.

De *Morning Post* wil weten, dat oproerige bewegingen te Jeruzalem zijn uitgebroken. De Latijnsche patriarch zou door de Grieken verdreven zijn en de Fransche consul had gemeend dien geestelijke naar Jaffa te moeten volgen.

Over Weenen ontvangen tijdingen bevestigen, dat de Porte, geen wederstand kunnende bieden aan de voorstellen van de Westelijke mogendheden, er in heeft toegestemd, om de gelijkheid van de raja's (christenen) met de Muzelmannen af te kondigen. De gezanten trachten bovendien van de Porte de afschaffing van het hoofdgeld te verwerven en reclameren voor de raja's het regt om onroerende goederen te mogen bezitten, getuigenis voor de regtbanken af te leggen en openbare ambten te mogen bekleeden. De wijze, waarop de Engelsch-Fransche hulptroepen gebezigd zullen worden, wordt aan den Sultan overgelaten. Andere berigten doch van drie dagen vroegeren datum, behelzen nogmaals de verzekering dat de Grieksche opstand geen zorg meer baart, in weerwil van de ongunstige berigten uit Athene zelf. Een maatregel onlangs door de Grieksche regering genomen, zal waarschijnlijk van een heilzamen invloed zijn. Zij heeft namelijk aan twee officieren, die hunne demissie verzochten, om in het leger van de insurgenten dienst te nemen, hun verzoek afgeslagen, zoodat beide heeren, zoo zij toch hun plan willen doorzetten, zich aan de misdaad van hoog verraad schuldig maken.

En wat onze korte lijst van feiten een belangrijk slot geeft: de Czaar zou het ultimatissimum van Frankrijk en Engeland, of eigenlijk de sommatie dier beide Mogendheden, hebben verworpen. Is dat waar, dan kan men onmiddelijk eene oorlogsverklaring tegen Rusland verwachten. Die wacht toch slechts op des Czaars antwoord.

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GEN.

In de zitting van 16 dezer heeft de Kamer het wets-ontwerp tot opheffing der paardenposterij met 55 tegen 2 stemmen aangenomen, na eenige discussie, waarbij de Min. van Financiën verklaarde, dat er geene termen bestonden om de postmeesters, hetzij bij wijze van pensioen, wachtgeld of wat ook, te gemoet te komen.

In den loop dezer zitting ontstonden er discussiën over een adres van *H. G. Kremers* te Uithuizen, prov. Groningen, betrekkelijk eene ondervondene weigering tot oprigting eener bijzondere school van de eerste klasse. Men weet dat de circulaire van den minister *Thorbecke* van 2 December 1849 de strekking had om daar, waar de noodzakelijkheid tot dergelijke oprigting bleek aanwezig te zijn, alle willekeurige weigering van autoriteiten tegen te gaan; kortom, om, hangende de nadere regeling van het lager onderwijs, aan de wet van 1806 eene gezonde en vrijgevige uitlegging en toepassing te geven. Van dat standpunt heeft de tegenwoordige minister zich verwijderd bij de discussie van 2 Dec. jl. De vorige minister was gezind tot openlating van hooger beroep bij den Koning, als alles was afgestuit op de weigering van plaatselijke of gemeentelijke autoriteit; de tegenwoordige meende, in dat geval, zoodanig hooger beroep niet te mogen toelaten. Van daar dat de heer *Groen*, die voorstelde om het adres aan den Min. van Binn. Zaken te verzenden, de zienswijze van den vorigen minister beaamde en haar in een gunstig daglicht stelde; hij wilde dus geene reactie. Dat woord gaf den heer *Thorbecke* aanleiding den wensch te uiten, dat hij den heer *Groen* steeds op dat terrein mogt ontmoeten, en hij zette daarbij tevens nader de gronden uiteen, die hem tot de voordragt van het besluit van 1849 hadden geleid. Hij kon dus de verzending aan den minister wel ondersteunen, mits onder eene bijvoeging, waaruit van de bedoeling der Kamer duidelijk bleek. Hierover ontstonden langdurige woordenwisselingen, ondersteuning en bestrijding, motiën van orde, stemmingen en herstemmingen over het stellen der vraag, en eindelijk intrekking door den heer *Groen* van zijn eigen voorstel, onder overneming van het meer gepreciseerde van den heer *Thorbecke*, dat dan ook, na herhaalde bestrijding van den heer *v. Golstein*, werd *aangenomen* met 35 tegen 17 stemmen, en welk voorstel inhoudt: om bij de verzending van het adres aan den Minister van Binn. Zaken, het verzoek te voegen, om aan de vergadering zijn gevoelen mede te deelen, of de bestaande verordeningen gedoogen de beslissingen van de gemeentebesturen of van de Ged. Staten, in gevallen als dat van het verzoekschrift in quaestie, aan de beslissing des Konings te onderwerpen. Na aanneming van dit voorstel is de Kamer, na nog eenige beslissingen op rapporten te hebben genomen, gescheiden.

— Bij de Tweede Kamer is eene voordragt ingediend, strekkende, om den aanvang van de groote zoutharing-visscherij *drieëntwintig dagen te vervroegen*, en alzoo te vergunnen, om reeds in den avond van den eersten Junij de netten in volle zee uit te werpen.

— De afdeelingen van de Tweede Kamer der Staten-Generaal hebben Zaturdag ll. dit wets-ontwerp onderzocht. Voor dit wetsontwerp zijn benoemd tot rapporteurs, de heeren de Brauw, Westerhoff, Heemskerk, Hoekwater en van der Veen.

— In het dorp Radewijk is de vrouw eens landbouwers van drie welgeschapen kinderen bevallen, twee jongens en een meisje; een der eersten is kort daarna overleden. — Te Wildervank is de vrouw van den tjalkschipper *Koops* insgelijks van drielingen bevallen, alle jongens, waarvan een overleden is.

— De heer *B. ter Haar*, Predikant te Amsterdam, heeft het beroep als hoogleeraar te Utrecht aangenomen.

— Volgens de *Arnh. Ct.* is het landgoed *Bronbeek*, op de Velper straatweg, door Z. M. den Koning aangekocht.

— Z. M. heeft goedgevonden aan *T. T. Bakker*, ambtenaar van 's rijks belastingen te Scheemda, als blijk van 's Konings goedkeuring en tevredenheid wegens het redden van drie kinderen uit het water in het hoofd-kanaal aldaar, toe te kennen een loffelijk getuigschrift en eene gratificatie.

— Volgens den *IJsselbode* zou er grond zijn tot de veronderstelling, dat eerstdaags de afgevaardigde Mr. *J. M. de Kempenaer* zal optreden als Minister van Finantiën.

— De bekende dwerg, generaal *Tom Pouce* bezoekt thans ons land weder; hij laat zich thans te Amsterdam zien.

— In den avond van 16 dezer is op den Hollandschen spoorweg tusschen Haarlem en Vogelenzang, met den laatsten trein een paard overreden. Het dier werd vreeselijk verminkt en was dadelijk dood. Men voelde in den wagen niets dan een ligten schok; aan de locomotief en aan der wagens is eene kleine schade aangerigt.

— Dezer dagen heeft er aan het ministerie van financiën een vergelijkend examen plaats gehad voor de betrekking van controleur der belastingen. Er hebben zich daartoe 14 personen aangemeld. Naar men vernemt hebben 10 aan de vereischten voldaan, waarvan er 5 spoedig zullen worden geplaatst.

— Het gerucht, dat de minister van oorlog zijn ontslag zou vragen, wordt niet bevestigd.

— Volgens den staat der wettig gedomicilieerde bevolking van Groningen, op 31 Dec. 1853, bevatte die prov. eene bevolking van 195,792 zielen, zijnde 2356 meer dan 't vorige jaar. *Gron. Ct.*

's Gravenhage 20 Maart. In den nacht van 17 op 18 dezer heeft men aan de Zweedsche ambassade te 's Hage het berigt ontvangen, dat prins Oskar, eenige zoon van den kroonprins van Zweden en prinses Louise der Nederlanden, den 13den dezer maand te Stokholm is overleden. De prins had den ouderdom van 15 maanden bereikt. (*Echo.*)

— Den 18 dezer is te Rotterdam een groote aak, geladen met ongebluschte kalk, en welke aan den Hoogendijk lag, nabij de scheepstimmerwerf van de heeren van Hoboken, in brand geraakt en vervolgens gezonken. Gelukkig zijn bij deze ramp geene menschenlevens te betreuren.

— Men verneemt, dat in vele der groote hôtels dezer residentie reeds bijna alle vertrekken besproken zijn tegen a. s. Donderdag den 23 dezer, waarop de onthulling van het standbeeld ter eere van wijlen Z. M. Koning Willem II, alhier zal plaats hebben. Op den dag der onthulling zal de Fransche gezant een groot bal geven.

— De verbouwing van het hoofdgebouw aan het Willemspark alhier tot eene kerk voor de Hervormde gemeente is uitbesteed voor *f* 97 547.

Bergen-op-Zoom, 15 Maart. Zekere P. van Boxel, voerman van hier op Putten, is gisteren op eene wreede wijze doodelijk gewond. Men verhaalt deswege, dat hij onderweg 's avonds een vreemdeling, vermoedelijk een buitenlander, op zijn wagentje heeft laten medenrijden en dat deze, verleid door de zakjes specie, die met het wagentje vervoerd werden, den voerman nabij deze stad, met een hakmes zoodanig dwars over het aangezigt hakte, dat er weinig hoop op levensbehoud voor hem overbleef. De vermoedelijke dader is bereids in handen der justitie. De booswicht is eerst voor 10 dagen uit de gevangenis te Vilvoorden ontslagen.

Veendam, 17 Maart. Als eene zeldzaamheid kunnen wij melden, dat dezer dagen te Wildervank een man geleefd heeft, die in 47 dagen geen eten heeft willen gebruiken; zijn voedsel was in al dien tijd slechts koud putwater; hij is nu voor een paar dagen overleden, nalatende eene echtgenoote zonder kinderen. *Veend. Ct.*

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

— De deelneming aan de leening is nog niet verflaauwd; veeleer wordt de begeerte om in te schrijven van dag tot dag sterker. De vereeniging der wissel-makelaars schrijft in voor 50 millioen; de maatschappij voor het bewegelijke crediet voor 30, de ontvangers-generaal voor ongeveer 25, de heer *Fould* voor 6 millioen.

— Nieuwe proeven, met de verstikkende kogels, de zoogenaamde boulets asphyxiants, onlangs te Brest genomen, hebben de heilooze werking er van bevestigd. Men had een groot aantal honden, katten en ander gedierte in een gebouw opgesloten. Nadat er eenige kogels waren ingeworpen, heeft men, toen men er binnen kon gaan, alle beesten dood gevonden. De kracht van de stiklucht der kogels was echter zoo groot, dat ze door den wind teruggedreven de artilleristen aandeed, en sommigen flaauw deed vallen. De Paixhans kogels blijken voor de schepen niet minder verderfelijk te zijn. Men heeft met één kogel een gat in een vaartuig zien maken, zoo groot, dat het dadelijk moest zinken, daar aan geen stoppen te denken viel.

— Men schrijft uit Parijs van 16 Maart: De weêrsgesteldheid is in deze dagen zonderbaar. Na eene buitengewone hitte hadden we gister middag hier een vrij hevig onweder. De warmte heeft de amandelboomen in Provence reeds doen bloeijen; de vrucht heeft zich zelfs gezet; in onze omstreken staan de kersenboomen in bloei. In Algérie daarentegen is het koud; de thermometer is er den 11, 12 en 13 dezer tot 2 en 3 graden onder nul gekomen. Sneeuw en ijs ligt op de wegen.

ENGELAND.

Door de verwikkelingen in het oosten heeft men te naauwernood tijd gehad de geschillen tusschen arbeiders en meesters te Preston naauwkeurig te volgen. Zij zijn daarom toch alles behalve opgelost. In den laatsten tijd kwam het wel is waar niet tot geweldadigheden, doch de agitatie schijnt zich op vasteren grond dan ooit voort te bewegen. Onlangs werd te Hoghton, bij Preston eene monstermeeting gehouden, zooals men die sedert de groote meetings der Chartisten niet meer gezien heeft. Mijlen in den omtrek waren alle wegen door werklieden van beiderlei kunne als 't ware overdekt. Spoorwegtreinen van meer dan 40 rijtuigen, opgepropt vol, voerden de massas volk uit de meer verwijderde fabrieksteden aan. De voornaamste redenaars waren opzigters van fabrieken, menschenvrienden van professie en beschaafde werklieden. De meeting werd met eene plegtige hijmme geopend en gesloten, waarna de uit verschillende duizenden bestaande volksmenigte rustig uit een ging.

DUITSCHLAND.

Oostenrijk zendt bij voortduring troepen naar het Zuiden. Men berekent, dat alleen het legerkorps dat in het Banaat wordt zamengetrokken, 120,000 man kan sterk zijn, behalve de krijgsmagt die langs de bosnische grenzen zal worden noodig bevonden.

— Even als in Zwitserland, is thans het naburige Tannus gebergte aan de noordzijde nog met sneeuw, daarentegen aan de zuidzijde, met lente bloempjes bedekt.

RUSLAND. TURKIJE.

In de half-officiële *Preussische Correspondenz* leest men het volgende: „De ijver en de behendigheid, waarmede Omer-pacha, de Turksche opperbevelhebber aan den Donau, onder zijne troepen de tucht tracht te onderhouden en barbaarschheden tegen te gaan, wordt zeer geroemd. Kenschetsend is in dit laatste opzigt eene dagorder, die door hem is uitgevaardigd, toen, na een bloedig gevecht bij Giurjewo, de Arnauten ouder gewoonte met afgeslagen hoofden van vijanden naar Rustschuck terugkeerden. De dagorder luidde omtrent aldus: „Ik heb meermalen gelegenheid gehad, om op te merken, dat de dapperen altijd voorwaarts rukken,

---

terwijl ik op hem aandrong. *Acht — negen — tien!* Nu zijn wij er!

„Goed, Goed! — riep de Vorst op welwillenden toon — zeer goed. Maar 'tvoldoet mij niet. De degen is toch niets waard tegen kavallerie — alzoo de sabel! Kunt gij u te voet tegen een bereden lansier verdedigen? Een lansiers-stoot afkeeren? Spreek!"

Ik geloof, dat ik het kan!

„Gelooft gij het slechts? Weet gij het niet *zeker* — neen?

Ik vraag vergeving, Keizerlijke Hoogheid! ik twijfel echter niet.......

„Lubenski!" riep de Grootvorst weer.

De officier verscheen.

„Eene lans en een paard. Spoedig!"

Maar Keizerlijke Hoogheid! . . . . stamelde ik.

„A ha! begint gij angst te gevoelen?"

Ik vrees niet, maar met Uwe Keizerlijke Hoogheid als tegenpartij, wilde ik even ongaarne overwinnaar als geslagene zijn.

„Praatjes en vleijerij! De eerste proef was goed. Nu tot de tweede!"

Op 't zelfde oogenblik verscheen de officier voor de ramen van het paleis met een prachtig paard en eene lans.

„Kom aan! — zeide Konstantijn — terwijl hij de kamer verliet en mij wenkte, hem te volgen. Geef hem een goeden sabel, Lubenski! en raap al uwen moed bij elkanderen, heer Engelschman!"

Met deze woorden sprong de Grootvorst in het zadel. Behendig maakte hij met het dier de stoutste wendingen en zwenkte daarbij met de lans.

„Gereed?" — riep hij, terwijl hij op mij toereed.

Gereed, Keizerlijke Hoogheid! was mijn antwoord en hij gaf zijn paard de sporen en galoppeerde tot aan het einde der laan.

Het is toch maar scherts! zeide ik tot Generaal Rodna.

Waarachtig niet — was het antwoord — hij steekt u neder, of — gij zijt schermmeester! Had ik geloofd, dat ik vechten mogt, zooals ik *kon*, dan was ik gerust geweest, maar, daar ik mij verpligt achtte, van mijn haar-scherpen sabel slechts een spaarzaam gebruik te maken, terwijl ik aan den vlijmenden lans van een driftigen en Vorstelijken kampvechter was prijs gegeven, gevoelde ik het ongunstige mijner positie. 't Was echter te laat, om terug te treden.

Ik zamelde dus al de koelbloedigheid, waarover ik beschikken kon, bij elkanderen en stelde mij in positie, ten einde de Groot Vorst te ontvangen, die juist het eind der laan had bereikt en zijn paard wendde. Onmiddelijk kwam hij in gestrekten galop op mij toe en zóó had hij zich op den hals van het edele dier gebogen, dat hij door de vliegende manen als geheel bedekt was.

Toen hij mij bereikte, trachtte hij mij een stoot op de borst toe te brengen, maar ik wendde dien af, sprong toen ter zijde en paard en ruiter vlogen mij voorbij, zonder mij in een opzigt gehinderd te hebben.

„Zeer goed, zeer goed!" — riep hij — nog eenmaal.

Zonder mij tijd te gunnen, om iets te zeggen, reed hij weder de laan in, en, na mij gewenkt te hebben, of ik gereed was, herhaalde hij zijn aanval.

Even als de eerste keer, hield ik mijn blik scherp op hem gerigt, zoodat mij geen zijner bewegingen ontging. Op het beslissende oogenblik keerde ik zijn stoot zijdelings af, sprong over naar de regterzijde en bleef even ongedeerd als de eerste maal.

Konstantijn vloekte, galoppeerde terug en scheen het stellige plan te hebben, om dit tournooi als overwinnaar te verlaten. Zijn bloed was in gisting. Daar stoof hij ten derden male op mij aan! Toen besloot ik, dat het de laatste maal zou zijn.

Ik hield dus op parade te maken en keerde den lans met zooveel kracht af, dat zij brak en de Groot Vorst ontwapend was. Daarop vatte ik pijlsnel de teugels van zijn paard en zette de spits mijns sabels op de borst van den ruiter.

Rodna hief een angstkreet aan, want hij geloofde, dat ik den Prins wilde nederstooten. Zelfs Konstantijn was niet geheel gerust, althans zijne wangen werden een oogenblik bleek. Ik trad eene schrede terug, boog mij tegen den Vorst en zeide: Uwe Keizerlijke Hoogheid heeft nu gezien of ik in staat ben, Russische soldaten in de schermkunst te onderwijzen.

„Ja — dat zijt gij! Nooit heb ik behendiger schermmeester gezien, en als ik iets voor u kan doen, zult gij bij een regiment worden geplaatst. Volg mij!"

In zijne kamer gekomen, greep hij een pen en schreef onder het rekwest, dat ik den Keizer wilde aanbieden en gelukkig reeds in den zak had: „ik beveel den adressant Uwe Keizerlijke Majesteit aan, in de overtuiging, dat hij de betrekking, waarom hij vraagt, in elk opzigt waardig is."

Een paar dagen later was ik schermmeester bij een Russisch regement.

ken en zich den tijd niet gunnen, om aan gesneuvelde of gewonde vijanden het hoofd af te slaan. Daarom zal elk, die een hoofd van een Rus medebrengt, voortaan als een lafhartige achterblijver beschouwd en met honderd stokslagen gestraft worden; doch wie een levenden Rus medebrengt, zal tien piasters ontvangen."

— Men verzekert dat de sultan, zoodra hij kennis had bekomen dat Prins Napoleon eene divisie van de Fransche hulptroepen zal aanvoeren, al zijne paleizen in de plaatsen van het Turksche rijk, die de Prins zal doortrekken, te zijner beschikking heeft gesteld.

— Blijkens een berigt uit Konstantinopel van 9 Maart, heeft de Turksche regering den uitvoer van granen verboden.

— De uitvoer van goud uit Rusland is verboden.

CHINA.

Volgens de *Singapore Free Press* gelijkt thans Nanking meer op een uitgebreid kamp dan op eene stad. De huizen binnen de muren zijn niet vernield geworeen, doch dragen de kenteekenen, dat zij geweldadig opengebroken zijn. Het aantal vrouwen te Nanking wordt op 410.000 geschat, die in een afzonderlijk kwartier wonen en mannenarbeid verrigten. Zij zijn verdeeld in brigades van 13.000, waarover officieren van haar eigen geslacht gesteld zijn. De geruchten dat aldaar Katholieken wegens hunne godsdienstige gevoelens vervolgd zijn geworden, zijn valsch. Zij hebben niet den minsten last ondervoneen, en konden hunne godsdienstpligten ongehinderd waarnemen — Peking is, volgens de laatste berigten, door de rebellen ingesloten.

DRENTHE.

Assen, 22 Maart. De afdeelingen der Tweede Kamer hebben den 16 dezer o. a. onderzocht het wetsontwerp tot het verleenen van eene subsidie voor het kanaal van Assen naar Groningen.

— Ds. *Breitsma*, Predikant bij de Chr. Afgesch. gemeente te Heerenveen, is als zoodanig beroepen naar Boxem.

— Het bestuur der gemeente Haren heeft aan den Raad der stad Groningen te kennen gegeven, dat met de uitvoering van den straatweg van Eelde naar Haren thans, na verkregene goedkeuring van H. H. Ged. Staten van Drenthe, een aanvang kan worden gemaakt.—De Raad heeft de beschikking aangehouden op het verzoek betreffende den aanleg van een weg van Eelde over Eelderwolde naar Groningen.

— De heer *C. H. Balkema* heeft zich op nieuw tot den Koning gewend met het verzoek om concessie tot daarstelling en exploitatie van spoorwegen in de Noord-Oostelijke Provincien des Rijks. In zijn adres gaat hij eerst de stand van zaken na; den 6 Mei 1853 werd aan hem eene provisionele concessie verleend, onder voorwaarde, om binnen twee maanden een waarborg-kapitaal van een millioen gulden te storten; op deze voorwaarde had hij niet gerekend, en daarvan was ook nimmer sprake geweest. De heer *Balkema* was niet in staat daaraan te voldoen; hij wendde zich daarom den 5 Julij op nieuw tot den Koning, en verzocht, onder overlegging van eene verbindtenis in originali van de heeren *Fox, Henderson en Co.* (vervaardigers van het tentoonstellingsbouw te Londen, van onderscheidene spoorwegen in Denemarken, ontwerpers van het scheepvaartkanaal door de landengte van Panama, enz.) en eenige andere geaccrediteerde huizen, die de voorwaarde wilden vervullen door *Balkema* op zich genomen, dat Z. M. den minister van binnenl. zaken mogt gelasten, de voorwaarde vervat in de provisionele concessie van den 6den Mei op te heffen of, zoo niet, den termijn van storting te verlengen, totdat de bevrediging van het Turksch-Russisch geschil en een daardoor herstelde gunstige toestand der geldmarkt de openbaarmaking van het plan en openstelling der inteekening raadzaam zou hebben gemaakt.

Op dit verzoek heeft adressant nog geene beschikking ontvangen. De reden van dit uitstel schijnt te zijn, dat, het gouvernement, alvorens op dat verzoek te beschikken, gemeend heeft te moeten beproeven, of de aanvragers der bijzondere lijn van Harlingen naar Leer in staat waren, om ten opzigte van hunne aanvraag eene gelijke voorwaarde, als hem werd gesteld (de storting van voorloopig waarborgskapitaal, ofschoon van mindere grootte, binnen zekeren termijn) te vervullen.

Die proeve is, als adressant niet verkeerd is onderrigt, mislukt: de regering is daardoor van de met die aanvragers aangegane voorwaardelijke verbindtenissen ontheven en alle aanvragers van concessiën voor spoorwegen in de Noordelijke provincien des lands staan weder volmaakt op dezelfde lijn.

Het is in deze omstandigheden, dat de heer *Balkema* op nieuw zich tot Z. M, wendt, daarbij op den voorgrond stellende, dat het gunstige tijdperk van den 21sten Oct. 1852 voorbij is en dat, door den ernst en omvang van het Turksch Russisch geschil en de daardoor zeer verontruste geldmarkt, elke bemoeijing in spoorwegondernemingen, zich thans hiertoe moet bepalen, dat men zorge volkomen gereed te zijn, om, zoodra de toestand der geldmarkt het tot stand brengen mogt gedoogen, het plan te kunnen openbaar maken en de inschrijving openen; — voorts in het breede ontwikkelende, dat het door hem aangeboden zamenstel van spoorweglinien het meest verkieslijke is en tevens den meesten waarborg van slagen oplevert; — verder opmerkende, dat het voor de onderneming gevorderde kapitaal 31 millioen bedraagt en bij medeopneming der lijn van Deventer over Appeldoorn naar Putten 34 millioen en dat de finantiele deugd van het zamenstel steunt op vaste berekening van beweging, welke de spoorweg-statistiek elders aan de hand heeft gegeven en in geschiktheid en omvang alle andere aanvragen overtreft: — en eindelijk Z. M. eerbiedig verzoekende, den minister van binnenlandsche zaken te willen gelasten, met hem over de voorwaarden te onderhandelen, waarop aan hem eene concessie mogt kunnen worden verleend tot daarstelling van spoorwegen in de Noord-Oostelijke provincien des rijks en wel bepaaldelijk van Utrecht over Amersfoort en Zwolle naar Groningen, van Harlingen over Leeuwarden en Groningen tot aan de Hannoversche grenzen, van Kampen en Zwolle zoowel over Almelo en Enschedé tot het Hannoversch grondgebied, als langs den IJssel naar den Rijnspoorweg en eindelijk van Deventer over Apeldoorn naar Putten, en, nadat men het over die voorwaarden eens zal zijn geworden, dienovereenkomstig aan hem uit te reiken.

— Te Havelte heeft een schaap eerst een en den volgenden dag nog twee lammeren geworpen.

— Naar men zegt, heeft een landbouwer te Norg in den grond van een kamp land, welke hij laat verlagen, eene soort van metaal ontdekt, hetwelk zilver of goud zou zijn, en door een deskundige onderzocht wordt. Wie weet, of de goudzoekers niet spoedig Californie en Australie verlaten, om den Drentschen bodem te gaan doorwroeten.

— De heer *Steijn Parvé*, onlangs tot surnumerair bij de directe belastingen benoemd, is als zoodanig geplaatst aan het bureau van den Arr. Directeur te Assen.

— Maandag j.l. heeft hier de verloting plaatsgehad van de voorwerpen, die bij de Regentessen van het Weeshuis te Assen voor eene verloting zonder nieten, ten voordeele der Diaconie zijn ingezonden; onder dezelve bevonden zich twee fraaije vazen van H. M. de Koningin. Deze vazen zijn door den beurtschipper *J. Smit* getrokken. Der dames Regentessen zij openlijk dank gebragt voor de vele moeiten, welke zij zich wel, in het belang der armen, hebben willen getroosten, alsmede den onderwijzer *Karsten* en zijne huisgenooten, die zich met de ontvangst der voorwerpen, het nummeren, uitstallen en het weder uitreiken derzelve wel hebben willen belasten.

— Gisteren avond omstreeks zeven uur is hier brand ontstaan op den zolder van het huis van den ingezetene *S. Engers*, waarop zich onderscheidene waren en brandbare voorwerpen bevonden; de brand had eerst een dreigend voorkomen, doch toen eenmaal de beide brandspuiten aan het werken waren, was men dezelve spoedig meester; de brand heeft zich tot den zolder en het dak bepaald; het huis en de verbrande waren waren verwaarborgd; de oorzaak is onbekend; eenigen denken aan onvoorzigtigheid met licht, anderen aan een lek in den schoorsteen. Het daarnaast staande huis van den ingezetene *Ferwerda*, heeft ook schade geleden; met moeite heeft men hetzelve voor geheele vernieling behoed. Gelukkig was er weinig wind, anders zouden de gevolgen niet te berekenen zijn geweest.

— Naar wij vernemen is de heer Mr. *P. W. Alstorphius Grevelink*, Regter in de Arr. Regtbank te Assen, benoemd tot refereudaris aan het Ministerie van Justitie en Inspecteur-Generaal der gevangenissen.

— Ter oorzake van de veelvuldige werkzaamheden bij het bestuur van het IXe Landhuishondkundig congres zijn nog drie Secretarissen bij dat bestuur benoemd, en wel de heeren Mr. *H. J. Smit*, Mr. *J. T. W. Swaters van Schaumburg* en *C. G. Bremer*, allen te Assen.

*** Smilde, 20 Maart.** Door de veendirectie is het dagloon van de turfgravers alhier bepaald als volgt: de gravers zullen ieder per dagwerk of 40 stok, verdienen 95 cent en de omloopers 70 cent, dus 2½ cent meer dan in het vorige jaar.

*** Meppel, 21 Maart.** Zondag morgen ll. is alhier door Ds. *A. W. Kamp* naar aanleiding van Ephezen 4, vers 11 en 12 in het heilig dienstwerk bevestigd de WelEerw. Zeergel. heer *M. C. van Houten*. De bevestigde deed des namiddags zijne intrede in de gemeente met de woorden van Paulus, te vinden bij 1 Cor. 1: vs. 23a.

* J.l. donderdag zijn op het naburige Nijentap twee otters gevangen, waarvan een de buitengewone lengte bezat van bijna 7 voeten bij een gewigt van bijna 30 oude ponden.

*** Emmen, 20 Maart.** Heden morgen ontvingen wij het voor onze gemeente zoo buitengewoon verblijdend berigt, dat Do. *Hugenholtz* van Zwolle de beroeping herwaarts heeft *aangenomen*.

*** Frederiks-oord, 20 Maart.** De WelEerw. heer *Bauwer*, kapelaan der R. C. gemeente alhier, is op aanschrijving van hooger geestelijken aangesteld als Pastoor te Leeuwarden; zijn WelEerws. vertrek geschiedt heel spoedig.

* In het een uur van hier gelegen dorp Noordwolde, gemeente Weststellingwerf, is het plan tot rijpheid gekomen, om een armenhuis te stichten. Dit huis zal bestaan uit p. m. 20 woonkamers. De thans nog bestaande armenwoningen, die door 't geheele dorp verspreid zijn, zijn publiek verkocht; deels voor afbraak, deels niet; echter onder de conditie, dat eerstgemelde tot den grond moeten afgebroken en de laatste tot knappe woningen moeten herbouwd worden; zoo dat daardoor dit dorp eene aanmerkelijke verfraaijing en verbetering zal ondergaan.

*** Sellingen, 20 Maart.** Laatstleden zondag maakte onze geachte leeraar, na het eindigen der godsdienstoefening, in eene hartelijke toespraak aan de mansledematen bekend, dat ook hier de Goede Vrijdag plegtig zou gevierd worden. De bekendmaking, op de wijze, zoo als ze geschiedde, maakte veel indruk, en zeker zal een ieder in de gemeente het voornemen des leeraars toejuichen.

*** Peize, 20 Maart.** In den nacht van ll. Zaturdag op Zondag zijn hier uit den bijen stal van den landbouwer *J. G.* twee bijenkorven met bijen ontvreemd; het is te verwonderen, dat zulks thans nog gebeurt, daar de korven tegenwoordig toch zonder honig zijn; de eigenaar heeft *f* 5 uitgeloofd aan hem, die den dader kan aanbrengen; men hoopt, dat het stelen alhier eens aan het licht zal komen. Ook zijn er bij zekeren *B. E.* poot aardappelen ontvreemd, zonder dat men de daders heeft ontdekt. —

Men is hier thans druk bezig met het aanleggen van den straatweg in deze gemeente; men verneemt, dat de aardebaan tegen den eersten April moet klaar zijn.

*** Nieuw-Drouwen, 18 Maart.** Dat het zeer gevaarlijk is, jonge kinderen alleen in huis te laten, vond men heden alhier weder op eene treffende wijze bewaarheid. Een arbeider, *H. Smalbil*, zich met zijne huisgenooten naar den arbeid begevende, laat zijn kind, een meisje van zeven jaren, in de woning terug om de huiselijke zaken te verrigten. Het kind, iets bij het vuur moetende doen, geraakt in brand. In groote angst vlugt het ongelukkige meisje naar buiten en staat weldra in lichte laaije vlam. Eenige personen, die zich in de nabijheid bevonden, liepen op dit akelige schouwspel toe, om het meisje te redden, het gelukte hun de vlammen te blusschen. 't Meisje is nog niet bezweken, maar verkeert in een hoogst bedenkelijken toestand. Mogt dit rampzalige voorbeeld toch vooral voorzigtigheid leeren!

*** Stads-Kanaal, 18 Maart.** Met zelfvoldoening kunnen wij van hier berigten, dat een *zeventig-tal* kinderen gedurende 9 weken, in de school van den onderwijzer *Jager*, 's middags van elken schooldag, met een krachtige soep zijn gevoed. De commissie voor de uitdeeling verdient den dank van ouders en kinderen wegens de belangelooze diensten, aan hen bewezen. 't Was een krachtig middel tot bevordering van *'t geregeld* schoolgaan der schoolpligtige kinderen niet alleen, maar ook van kinderen beneden en boven de jaren, die door de commissie mede verzorgd en door den onderwijzer gratis onderwezen werden. 't Weldoen verarmt niet; — en — eendragt maakt magt!

*** 19 Maart.** Heden morgen deelde onze geachte leeraar dr. *Riedel* der gemeente mede, dat de Eerwaarde kerkeraad, na rijp beraad en aansporing van vele leden der gemeente, tevens naar den wensch der HoogEerw. Synode, besloten had, dit jaar den stillen-vrijdag geheel godsdienstig te vieren. In de morgen-godsdienstoefening zullen nieuwe leden der gemeente worden bevestigd, en de voorbereiding plaats hebben van 't H. A., dat des avonds zal gehouden worden.

* De onderwijzer en cathechizeermeester *K. Jager* alhier heeft, door tusschenkomst eener commissie te Amsterdam, van 't Britsch- en Buitenlandsch Bijbelgenootschap 50 Bijbels en 40 N. T., presentexemplaren, ontvangen, ten dienste van de cathechisatiën, en in 't bijzonder ten gebruike van de school.

*** Ruinerwold, 18 Maart.** Eene koe van *R. W. Steenbergen* alhier, die ingeënt was tegen de longziekte, is, ten gevolge dezer inenting gestorven. Het lijk is door den veearts *Jansen* geopend; deze heeft geen spoor van de gewone longziekte aan de long ontdekt; wel was er eene plaats aan de long zigtbaar, die door dezelfde inflamatie was aangedaan, die ook andere ligchaamsdeelen had aangetast, maar overigens was dezelve gezond.

*** Roswinkel, 21 Maart.** Voor eenige dagen werd alhier door de dienstmeid van de wed. *Hoiting*, ter gelegenheid dat deze de zoogenaamde molshoopen uiteen strooide, een goudstuk gevonden, ter grootte van een Hollandschen gulden. Op de eene zijde vindt men het wapen van Frankrijk, met het opschrift: LOOVIVS: DEI: GRACIA: FRANCORV: REX.; en op de andere zijde een Grieksch kruis, versierd met leliebladen en het opschrift XPS: VINCIT: XPS: REGNAT: XPS: IMPERAT. Men ziet er geen jaartal op.

*** Coevorden, 19 Maart.** Ten gevolge van het rapport van den Minister van Binn. Zaken aan Z. M., betreffende de publieke werken in 1853, is door 98 onderteekenaren een adres aan het Gemeente-bestuur ingezonden, houdende verzoek, dat de gemeente het onderhoud van het aan te leggen Kanaal van hier naar Ane voor hare rekening neme.

*** Grollo, 19 Maart.** Heden had alhier de bevestiging en intrede plaats van den heer *J. C. Bolt*, beroepen predikant der Hervormde Gemeente van Grolloo en Schoonloo. Door het gunstige weder waren velen, ook van elders, aangemoedigd geworden, om deze plegtigheid bij te wonen. De bevestiging door den stiefvader van den beroepene, Ds. *Slomp* van Diever, naar aanleiding van 2 Tim. 4: vs. 5: „Doe het werk van een Evangelist." was zeer treffend. De inzegening door den consulent Ds. *Borgesius*, die tevens afscheid nam van deze nieuwe gemeente, welke vroeger met de zijne, die van Rolde, vereenigd was, was indrukwekkend, terwijl de leerrede, waarmede de beroepene, naar aanleiding van Joh. 3: vs. 7b: „Gij lieden moet wederom geboren worden." zijne nieuwe gemeente toesprak, getuigde van de liefde, welke hij haar reeds toedroeg en van de hooge belangstelling, waarmede hij zijne taak aanvaardde.

INGEZONDEN STUKKEN.

Mijnheer de Redacteur!

Ofschoon ik niet weet, of het in uwe Courant te huis behoort, zal het mij toch aangenaam wezen, indien, door de opname dezer, de aandacht der stedelijke regering kon gevestigd worden op het gevaar, dat er in gelegen is, om rijtuigen des avonds en 's nachts op openbare plaatsen te laten staan, waardoor zeer ligt ongelukken kunnen voorvallen. Om maar een voorbeeld aan te halen, zonder van het kerkplein te spreken: op zondag avond ll., stond voor het huis van *J. J. Schuiten* te Assen eene diligence voor minstens de helft op den daar smallen straatweg, en niet dan met veel omzigtigheid, kon men dat gevaarte, zonder ongelukken met een ander rijtuig passeren, terwijl het voetpad geheel werd ingenomen. Zoude het niet verpligtend zijn, om rijtuigen, steeds, en niet anders dan op eigen grond te bergen?

20 Maart 1853. *Een inwoner van Assen.*

In een dagblad dezer Provincie van den 18 dezer, komt een ingezonden stuk voor, betreffende het door gemeentelijke ambtenaren, zooals veldwachters en gemeentebodeen, koopen en verkoopen van plaatsvervangers voor de Nationale Militie. De daad wordt daarin met die van Ronselaars en Zielverkoopers gelijk gesteld, en tevens aangemerkt als de oorzaak

---

Russische bladen behelzen eene mededeeling aan den *Metropolitaan* van Moskau, waarin gezegd wordt, dat gevangen genomen Turken hadden geopenbaard, dat in den laatsten slag de moeder Gods aan het leger was verschenen, afdalende uit den hemel in een schitterend licht, met eene vaan in de hand en begeleid door twee krijgslieden. De Turken gingen op de vlugt en verloren den slag. Het is te wenschen, dat alle Russische dagbladen dit overnemen, zegt de mededeeler, ten einde onder de regtgeloovigen de verschijning der Hemelkoningin, bij den aanvang van den strijd, moge strekken tot een bewijs, dat God met ons is. Bij zulke verzinsels had men nog kunnen voegen, dat de Moeder des Heeren in de andere hand een knoet droeg.

Een Duitsch blaadje deelt de volgende zamenspraak mede: — „Ik kan er niet regt wijs uit worden, wat die Oostersche oorlog eigenlijk is: een geschiedkundig kluchtspel of een historisch treurspel? — „Geen van beide." — „Wel, wat is hij dan?" — Een geographisch-diplomatisch ballet. De Zwarte Zee is het tooneel; Rusland vormt het orchest; Frankrijk en Engeland dansen; Oostenrijk en Pruissen zijn de toeschouwers; Zweden en Denemarken zijn de figuranten; Hongarije en Italie zijn de cavaliers, die achter de schermen hun hof aan de danseressen maken." „Maar nu hebt gij de Turken nog vergeten; wat zijn die dan?" — „De Turken betalen 't gelag.

Bij het Engelsche Parlement is een rapport ingekomen, nopens de kosten die er zijn aangewend tot verfraaijing van het Parlements-gebouw. Daaruit blijkt, dat de totale som ruim *zes* ton gouds beloopt.

Alleen voor de *kleedkamer* der Pairs wordt ruim eene ton besteed, en wel tot vervaardiging van negen fresco-schilderijen, die in negen jaren gereed behooren te zijn. Al de onderwerpen dier schilderstukken worden uit de Heilige Schrift ontleend, namelijk deze: *Mozes de wets-tafels gevende aan de Israelieten*, — *'s menschen val*, — *zijne veroordeeling, om te werken in 't zweet zijns aanschijns*, — *Salomo's regt*, — *het bezoek der Koningin van Scheba*, — *de Tempelbouw*, — *het vonnis van Daniël*, — *Daniël in den leeuwenkuil*, — *Daniëls gezigt*.

Stof genoeg tot ernstige en stichtelijke overdenkingen voor de Volksvertegenwoordigers van Engeland! Vooral, om *regtvaardige* plaatsen.

Hoe bouwt men een gelukkig huis?

Daartoe zijn *zes* zaken noodig. *Regtschapenheid* moet architect en *zindelijkheid* de behanger zijn. *Liefde* moet het verwarmen, *vrolijkheid* het veraangenamen, *vlijt* telkens frissche levenslucht aanbrengen, en dat alles, door Gods *zegen* bekroond, maakt een huis waarlijk gelukkig.

In Engeland is het de gewoonte, om, wanneer een regement buiten 's lands dienst doet, aan *zes* vrouwen met hare kinderen op de *honderd* mannen, toe te staan, het corps te volgen, en wel op rekening van de Lands kas. De Minister echter heeft het getal van *zes* nu gebragt op *vier*, wijl de ondervinding leerde, dat vrouwen en kinderen de vermoeijenissen niet konden doorstaan en de laatste dikwijls van *honger* stierven! De overige vrouwen, bij een regement behoorende, worden in den regel op kosten des Rijks naar hare familiën gezonden. Het laatste is echter bij de wet niet voorgeschreven, en dat is ook voorzigtig — zeide het Ministerie — want, was het onderhoud der vrouwen van Rijkswege verzekerd, dan zou de soldaat daarin te veel aanmoediging vinden, om te trouwen, en duur zou dat de schatkist komen te staan.

Allerwege begint men te begrijpen, dat de Zondag op waardiger wijze behoort gevierd te worden.

Als een blijk daarvan, deelen wij hier een arrest mede van den Maire van Avignon in Frankrijk, luidende:

„Wij maire, enz.

„Gehoord de klagten, die tot ons zijn gekomen over het uitstallen en uitventen van koopwaren op Zondagen en andere erkende feestdagen;

„Overwegende, dat de rust op Zondagen noodig is en ook behoort geëerbiedigd te worden uit het oogpunt van zedelijkheid en van 's Volks ligchamelijk welzijn;

„Overwegende, dat zij, die verkoopen op feestdagen, een monopolie daarstellen tot schade van hen, die hunne winkels sluiten;

„Overwegende, dat het de pligt der Overheid is, om voor allen gelijkelijk te zorgen;

Besluiten:

„De magazijnen en winkels zullen op zon- en feestdagen worden gesloten, behalve in de kermis.

„Alle uitventing en uitstalling op openbare plaatsen is verboden.

„Hiervan zijn uitgesloten de verkoopers van levensmiddelen."

Zijt vriendelijk tegen hem, die den herfst des levens bereikte, wat gij weet niet, hoeveel leeds hij verdroeg, hoe-

waarom zij aan hunne ambtspligten tekort doen. De toon, die in dat stuk is aangeslagen, de scherpe kleur, waarmede dat zoogenoemde misbruik is geschetst, de bitse uitdrukkingen, die er tot afkeuring dier handeling zijn gebezigd — dat alles doet ons vermoeden, dat de spijtige schrijver niet geheel zonder belang spreekt, en dat zijne overdrijving aan andere dan zuiver menschlievende bedoelingen moet worden toegeschreven. Dat het recommanderen van plaatsvervangers en nommerverwisselaars door gemeentelijke ambtenaren volstrekt geen plaats vindt, willen en kunnen wij niet beweren; maar om dit te noemen eene daad van Ronselaars en Zielverkoopers — zie, dat is toch wat al te kras. Men mag bovendien niet vergeten, dat de gemeente-ambtenaren in dit gewest eene niet al te ruime bezoldiging genieten, en dat zij diensvolgens genoodzaakt zijn, om, waar dit eerlijk en gevoegelijk kan geschieden, in het belang van hunne soms talrijke huisgezinnen eenig voordeel te zoeken in zaken, welke met hunne ambtsverrigtingen in een naauw verband staan. En wat de aanleiding tot pligtverzuim betreft, wij gelooven, dat dit bezwaar uit de lucht gegrepen, of minstens vreeselijk overdreven is. Immers, het voordeel, dat uit het leveren van plaatsvervangers of nommerverwisselaars voortvloeit, kan in geen geval opwegen tegen het verlies der gemeentelijke betrekking, dat een noodzakelijk gevolg van pligtverzuim moet worden. Daarenboven is het toezigt van Burgemeester of Wethouders een genoegzame waarborg tegen *elk* pligtverzuim en derhalve ook tegen het verzuim, dat volgens het oordeel van den inzender uit het koopen en verkoopen van remplaçanten zou voortvloeijen.

ASSEN. M.

ADVERTENTIËN.

DRIEMAANDELIJKSCHE COLLECTE

voor de ARMEN der Hervormde Gemeente in den loop dezer week.

ASSEN, 20 Maart 1854. E. K. J. BERTLING, *Boekh.-Diaken.*

VERGADERING

der tweede afdeeling van het genootschap TER BEVORDERING VAN DEN LANDBOUW in de provincie *Drenthe*, op Woensdag den 29 Maart des voormiddags ten 11 ure in de Zaal van J. B. SCHUT te Assen.

Werkzaamheden: jaarlijksch verslag, rekening en verantwoording door den penningmeester, verkiezing van een nieuw lid in het Bestuur.

De Secretaris,
D. COHEN.

STOOMBOOT-DILIGENCE-POST.

REGELING DER ZOMERDIENST
van het Postkantoor Assen.

De Directeur van het **Postkantoor** *Assen* heeft de eer het publiek te berigten, dat door hervatting der Stoomboot-Diligence-Dienst op Zaturdag den 18 dezer, er van af dien tijd gelegenheid zal zijn tot afzending van **brieven** naar Holland en Groningen, bij wijze van tweede Expeditie evenals vorige jaren, waartoe de laatste *Busligting* is bepaald 10 minuten voor 10 uur 's avonds, en het Kantoor geopend is van 9 tot 10 uur 's avonds, blijvende overigens de uren en *Busligting* op den bestaanden voet.

ASSEN den 17 Maart 1854.

De Directeur voornoemd,
H. S. GRATAMA.

Iemand van fatsoenlijke afkomst en middelbare jaren, ingezeten van Assen, eerlijk en trouw en eene nette hand schrijvende, wenschte gaarne geplaatst te worden op een of ander kantoor alhier, zijnde hij vroeger in het NOTARIAAT en SECRETARIAAT opgeleid en in beide eenigzins ervaren.

Adres met franco brieven onder de letters **T. C.** aan het Bureau dezer Courant.

1200 Gulden

wordt aangeboden tegen BILLIJKE INTEREST, verkrijgbaar met Mei eerstkomende.

Adres franco aan den Drukker dezes.

Drentsche
VEEN- EN KANAALMAATSCHAPPIJ.

DIRECTEUREN der opgemelde Maatschappij hebben de eer, *DEELHEBBERS* te berigten, dat de ***GEWONE JAARLIJKSCHE***

VERGADERING VAN DEELHEBBERS

dit jaar zal worden gehouden op **Woensdag den 5den April**, des voormiddags ten 11 ure, in de Societeit DE HARMONIE, te *Dordrecht*.

DORDRECHT, den 13 Maart 1854.

Directeuren voornoemd,
'T HOOFT VAN BENTHUIZEN.
VAN DORSSER.
VAN DRIEL.

BEKENDMAKING.

In het begin der Maand Junij e. k., op nader te bepalen dag, zijn de daartoe geregtigden voornemens **publiek** aan de GENOEGBIEDENDEN op **AFBRAAK TE VERKOOPEN:**

EENE ZOO GOED ALS NIEUWE

SCHUTSLUIS

staande voor in de *Suermondswijk* te Smilde.

INMIDDELS

UIT DE HAND TE KOOP.

INLICHTINGEN ten deze zijn te bekomen bij B. JONKER, in de nabijheid van gezegde **Sluis** woonende.

SMILDE, 16 Maart 1854.

GROOTE
VEENVERKOOPING.

De gezamentlijke EIGENAREN van 139 BUNDER, 67 ROEDEN 40 ELLEN

VEEN,

liggende tusschen Westerlee, Pekel-A, Winschoter-Zuiderveen, de scheiding van de gemeente Meeden en de Munnekeveen-sloot, zijn voornemens, om dat **VEEN**, door het MINISTERIE van den Notaris Mr. J. S. G. KONING te Wedde,

OP ZATURDAG DEN 25 MAART AANSTAANDE, **te 10 uur des voordemiddags,** ten huize van den Logementhouder G. H. MONKHORST te Zuidbroek, openlijk ter VERKOOP te doen **VEILEN.**

Eene KAART van de **Veenen** en de VOORWAARDEN liggen ter lezing ten huize van Verkoop en ten Kantore van den voornoemden Notaris.

Verhuring van eene
BOEREPLAATS,

IN PERCEELEN OF IN 'T GEHEEL.

Op **Zaturdag** den 1 April 1854, des voormiddags elf uur, zal, te Roden, ten huize van HARM SCHURING, **Publiek worden Verhuurd,** voor MEERDERE JAREN, om te bouwen, weiden of hooijen, **de BOEREPLAATS,** genaamd *DE EENDEKOOIJ*, gelegen aan de Matsloot, onder Roderwolde, gemeente Roden, thans in gebruik bij MENNE JACOBS HUIZINGA. Nadere informatien te Assen bij den Notaris

H. H. VAN LIER.

KERKVOOGDEN der Hervormde gemeente van Hoogeveen, zijn voornemens, om op DINGSDAG DEN 4 APRIL 1854, des namiddags precies om één ure, ten gemeente-huize te Hoogeveen, BIJ ENKELE INSCHRIJVING

UIT TE BESTEDEN:

Het VERWEN der BANKEN en de verdere BINNENVERWING, alsmede het PLAFONNEREN en WITTEN der GEWELVEN enz. van de HERVORMDE KERK te Hoogeveen, met bijlevering van alle MATERIALEN.

Het Bestek en de Voorwaarden waarnaar de uitbesteding zal geschieden, zullen van af DONDERDAG den 23 Maart tot en met den dag der uitbesteding ter inzage van de belanghebbenden voorliggen, te Hoogeveen in het GEMEENTEHUIS, te Assen bij den Logementhouder HOFSTE, te Meppel in de WEEM, en te Zwolle bij den Logementhouder SCHEUIJER buiten de Kamperpoort.

Zullende daags voor en op den dag der besteding zelve, in het KERKGEBOUW door den Koster der Hervormde gemeente te Hoogeveen aanwijzing worden gedaan.

BURGERLIJKE STAND.

HOOGEVEEN, 12—19 Maart. *Geh.* J. Entjes met C. Kats; H. Siemeling met J. Niterink; J. Niterink met H. ten Klei; F. Otten met Luitje Post. — *Bev.* H. Veldman, van z; A. Kok, geb. Figeland, van z; J. Zeilemaker, geb. Linthorst, van z; E. van der Wijk, geb. Stern, van d. — *Overl.* Jan Slot, ongeh. ruim 31 j.

COEVORDEN, 12—19 Maart. *Bev.* H. M. Karsten, geb. Supheert, van d; P. Schulenberg, geb. Darmois, van d.

MARKTBERIGTEN.

GRONINGEN, 21 Maart.

Tarwe, Jarige	70	N.pd.	f 13.25	Boekweit, zand 62	N.pd. f 6,50
„ N. Oml.	68	„	„ 11.15	„ „ 65	„ „ 7.20
dito.	70	„	„ 11.70	„ veen 64	„ „ 6.20
„ „ Old.	68	„	„ 11.00	„ „ 66	„ „ 7.10
„ „ „	70	„	„ 11.60	Paardeboonen.. f	6.50 à 7.75.
Rogge, N. Inl.	66	„	„ 9.80	Groene Erwten. „	12.00 à 13.00
„ O. „	68	„	„ 10.20	Graauwe „ „	10.00 à 11.00
„ „ „	70	„	„ 10.60	Koolzaad . . . f	11.75 à 12.00
Haver. N. dikke	40	„	„ 3.95	Gort, grove . „	11.00 à 12.00
„ „	48	„	„ 4.80	Gort, parel . „	14.00 à 17.00
„ Voer	35	„	„ 3.30	Olie, raap per vat	38.00 à 00.00
„ „	40	„	„ 3.90	Raapkoeken, . . .	à 00.00
„ Zwarte	35	„	„ 3.30	Lijnkoeken	00.00 à 00.00
„ „	40	„	„ 3.85	Boter $1/4$ ton. . .	00.00 à 00.00
Garst, N. wint.	54	„	„ 5.80	Boter $1/8$ „	à 00.00
„ „ „	56	„	„ 6.15		
„ „ zomer	56	„	„ 5.25		
„ „ knob.	60	„	„ 6.00		

Onze graanmarkt verkeerde heden in eene zeer flaauwe stemming, en meest alle artikelen vrij wat lager. — Tarwe 30 cent, Rogge 20 cent, Boekweit en Gerst 25 cent en Haver 10 a 15 cent lager nog maar gedeeltelijk op te ruimen. Overigens slap.

ZWOLLE, 17 Maart. Tarwe f 14,00 a f 16.00. — Rogge f 10,00 a 11.00. — Boekweit f 8.50 à f 9,00. — Aardappelen f 3,00 à f 4.00. — Boter per $1/8$ ton f 21,25 à 22,25; per ℔ f 0,90 a f 1,00.

STEENWIJK, 20 Maart. Rogge f 10,30 à 11,25. Boekweit f 0.00 à f 0.00. — Boter per $1/8$ ton 00,00.

OLDEMARKT, 18 Maart. Boter $1/8$ vat f 22,00 a f 00,00.

AMSTERDAM, 20 Maart. TARWE. Poolsche tot vorigen, roode tot lageren koers aan con. verkocht; 129 ℔ b. Poolsche f 490; 128 ℔ dito f 483; 128 ℔ dito f 480 aan de Zaan; 132 ℔ roode Koningsb. f 465; 130, 131 ℔ nieuwe Geldersche f 425, f 430; 123 ℔ Vriesche f 375. — ROGGE tot voorgaande koersen voor binnenlands en consumtie; 120 ℔ nieuwe Odessa f 320; 117 nieuwe Archangel f 315, 316; 118 ℔ dito f 315 bij partij; 122 ℔ nieuwe Winter f 330; 117 ℔ Petersb. f 307. In veiling verkocht: 30 last 113, 114 ℔ oude gedroogde f 286, 299. — GARST slap; 108 ℔ Vriesche Winter f 220; 100 ℔ dito Zomer f 180. — HAVER zonder handel. — BOEKWEIT prijshoudend; 121 ℔ Gordijker f 257 aan de Zaan; 119 ℔ Oostvriesche f 241; 123 ℔ Amersfoortsche f 275; 124 ℔ Holsteinsche f 270. — KOOLZAAD £ $1/2$ lager; Holsteinsch £ 60,50; Vriesch 1853 £ 56,50; op 9 v. Olie dadelijk en in April £ 67,50; Nov. £ 66.50. — LIJNZAAD zonder handel. — RAAPOLIE lager afgegeven; op 6w f 39,50; Vlieg. f 38,25, 37,75; 1o Mei f 37,75, $^3/_8$; Sept. f 37$^5/_8$, $^3/_8$; Oct. f 37,75, 50; Nov. f 37$^7/_8$, $^5/_8$; Dec. f 38, 37,75. — LIJNOLIE flaauw; op 6w. f 34; Vliegend f 32,75, 50; 1o April f 32; Mei f 32,25. — HENNEPOLIE op 6w. f 39, Vliegend f 37,75. — RAAPKOEKEN per 1040 stuks f 85 a 88. — LIJNKOEKEN per 104 stuks f 12 a 14.

PRIJSCOURANT DER EFFECTEN.

AMSTERDAM, 20 Maart 1854.

			GEBLEVEN.
Nederl. W. S.	$2\frac{1}{2}$	pct.	$53\frac{3}{16}$
„ „	3	„	$64\frac{1}{4}$
„ „	4	„	$80\frac{3}{8}$
Amort. Synd.	$4\frac{1}{2}$	„	
Handelm.	$4\frac{1}{2}$	„	106
O. I. Leening	4	„	
Aand. Holl. Spoorw.			
Aand. Rijn Sp.	$4\frac{1}{2}$	„	
Haarl. Meer	5	„	
Rusl. Ob. Hope	5	„	$92\frac{1}{8}$
Dito 1828/29	5	„	92
Cert. 1831/33	5	„	77
Dito 1840	4	„	72
Dito Stieglitz	4	„	$67\frac{1}{2}$
Ins. in Assign.	6	„	$55\frac{1}{2}$
Cert. van dito	5	„	

			GEBLEVEN.
Polen. Oblig.	4	pct.	
Spanje. Oblig.	1	„	$17\frac{5}{16}$
Obligatiën	3	„	$36\frac{1}{2}$
Binnenl.	3	„	$32\frac{7}{8}$
Amortisable			$3\frac{5}{8}$
Bewijz. Coup.			$3\frac{3}{4}$
Oostenrijk,			
Oblig. Goll	5	„	
„ „	4	„	$52\frac{1}{4}$
„ Metal.	5	„	$57\frac{7}{8}$
„ „ N.	5	„	73
„ „	$2\frac{1}{2}$	„	$29\frac{1}{2}$
Belgie, Cert.	$2\frac{1}{2}$	„	
Rothschild	$2\frac{1}{2}$	„	
Portug., Oblig.	3	„	$30\frac{7}{16}$
„	4		
Amerika Bank-Act.			$3\frac{1}{16}$

veel ziels-verdriet hem nog wacht. Is hij wel eens netelig en onbillijk; maak u daarover niet boos, want aan hoevele beproevingen stond hij misschien in jeugdigen leeftijd ten doel en welligt was hij toen geduldiger dan gij. Vraagt hij uwe hulp, geef die. Misschien zult gij zelf de ondersteuning eens behoeven, die gij hem schenkt. Doe voor den ouderdom alles, wat men van u verlangt, zelfs meer dan hij vraagt, opdat, als eens de grijsheid zijn zegel op uw voorhoofd drukt en uwe leden beven, anderen ongaarne zien, dat de grafsteen u voor hun oog onzigtbaar maakt!

—

Haast u langzaam! Overgroote ijver schaadt. Nooit kenden wij een driftig mensch, die niet dikwijls te laat kwam. Hij brengt gewoonlijk niets tot stand. Die iets degelijks wil doen, verrigte het met bedaardheid, gematigdheid en volhardenden ijver. Zijn de werken van groote mannen in der haast voltooid? Voorzeker neen! Zij waren de vruchten van tijd en geduld, en wat zij langzaam verrigtten, was meest altijd het degelijkste.

—

Verwachtingen en uitzigten hebben vele krachten in werkeloosheid doen verspillen. Neem twee knapen van zooveel mogelijk denzelfden aanleg. Zeg den eenen: „gij wordt eens erfgenaam van een groot vermogen!" — en tegen den anderen: „gij bezit geen stuiver, verlaat u dus alleen op eigen vlijt!" en zie beiden tien jaren later weer. Gij zult hoogst waarschijnlijk groot onderscheid zien. De een zal zijn pond *begraven* — de andere er meê *gewoekerd* hebben!

—

De politie te Parijs heeft de gewoonte, om aan de voerlieden van openbare rijtuigen gratificatien te schenken voor *waarden* en *goederen*, die in hunne wagens door reizigers worden vergeten. Sedert 1853 bedroeg het totaal der waarde van die goederen, ongeveer *een en een halve ton* gouds!

De prefect van politie maakte dezer dagen de namen der koetsiers en het nommer hunner rijtuigen aan het publiek bekend, en keurde een *zesendertigtal* bijzondere vermelding waardig.

Vroeger plagt men op den Hollandschen spoortrein ook nu en dan eene opgave te lezen van gevonden voorwerpen. Waarom geschiedt dat nu niet meer? En — waarom beveelt de politie in onze groote steden niet, dat de vigilantes worden genommerd? Wonder is het toch, dat zulk een maatregel, in zoo vele opzigten nuttig, aan onze politie van te weinig belang schijnt, om dezelve hier in practijk te brengen!

—

ANECDOTEN.

De Zieke en de Docter.

Een geneesheer werd bij eenen zieke ontboden, juist toen hij aan een ombre-partijtje bezig was. De docter, een hartstogtelijk liefhebber van het spel, ging met looden schoenen mede. Toen hij aan het ziekbed kwam, nam hij den pols van den zieke en bleef in diep nadenken verzonken. De omstanders bleven in angstige spanning zijne uitspraak wachten, tot dat hij eindelijk moppelde: „*zeven, acht, negen, tien,* **Boer, Vrouw, Heer.**"

Denkwijze van Paarden.

Malesherbe, de verdediger van Lodewijk de XVIde, bezocht den Koning viermaal daags in de gevangenis. Eens wilde hij, terwijl het hevig regende en stormde, den voerman dubbele vracht betalen. „Neen!" zeide deze, „voor de zaak des Konings wil ik zonder morren tot het einde der wereld rijden!" — „Dat is braaf; maar uwe paarden?" — „O! mijnheer, die denken even als ik."

—

CHARADES.

CXXIII Mijn woord bestaat uit 8 letters, en ben een naam in 't Oude Testament voorkomende; — 7, 2, 1, 8 een nuttig dier; — 2, 7, 1, 8 een verbindend iets; — 2, 6, 3 8 een onzigtbaar ding; — 5, 6, 1, 8 een ligchaamsdeel: — 5, 3, 7, 2, 1 een dorp in Noord-Braband; — en 8, 1, 6 eene zekere bedekking.

—

CXXIV 1, 2, 3, 4 en 5 doen velen, die dit lezen,
2, 5, 3, 4 en 1 past op ons zelven niet,
2, 1, 4, 5 en 3 noemt een gevleugeld wezen,
5, 2, 3, 4 en 1 is 't geen men digt bij ziet,
En 2, 3, 1, 4, 5 schoon 't anders wordt geschreven,
Heeft ieder mensch gewis, 't gemis kost hem het leven.

—

CXXV Nooit ben ik zwart.
Soms als kristal doorschijnend hard,
Soms week, zoo, dat men mij kan kneden,
Soms wijk ik voor den vloed, dien ik voel betreden.

—

TER DRUKKERIJ VAN GRATAMA, TE ASSEN.